

κτλ χαρίσματα για να κατορθώσω ένα τέτοιο δύσκολο έπιχείρημα ; Είμαι αναγκασμένος να σκορπίζω τὸ νοῦ μου σὲ λογῆς λογῆς ἀσχολίες, ὥστε ἔρχονται στιγμὲς ποὺ νοιώθω νὰ μοῦ λείπει τὸ θάρρος. Ὅμως πόσο θὰ ποθοῦσα νὰ γνωρίσω τὸ γαλλικὸ κοινὸ μὲ τὸν τρανὸν αὐτὸν συγγραφέα, ἕναν ἀπὸ τὶς πιδὸ περιλαμπρὲς λογοτεχνικὲς δόξες τῆς σύγχρονης Εὐρώπης.

Νίκαια

EUG. CLÉMENT

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Στις 8 τούτου βράδυ βράδυ, παραμονή ενός γίμου, άκουσα στην Απάνου Πάτρα το ακόλουθο τραγούδι που τραγουδούσαν κοπέλες πλεγμένες σε κυκλικό χορό. Παρακαλώ τον Καθηγητή κ. Πολίτη να το σημειώσει.

Ξένε, πού τη βρήκες
(αμαν αμαν)
ξένε, πού τη βρήκες
αφτη τη νια,
την ξανθομαλούσα
(αμαν αμαν)
την ξανθομαλούσα
την Πατρινα ;

Απ' την Πόλη ερχόμουν
(αμαν αμαν)
απ' την Πόλη ερχόμουν
απ' τα νησα,
κι' απ' τη γειτονια της
επερυσα.
Τα βασιλικά της
(αμαν αμαν)
τα βασιλικά της
επότιζε
και τις μιντζουράνες
της δρόσιζε.

Έκοψε κλωνάρι
(αμαν αμαν)
έκοψε κλωνάρι
και μουΐδωσε,
μούπε κι' ένα λόγο
και μ' άρεσε.

Ξένε, πού τη βρήκες
κτλ.

Πάτρα, 10. 9. 1912.

ΔΕΚΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΣΤΗ ΦΙΛΙΑ

Φιλία! Ὅαση φοινικοστολισμένη !
Στὴ σμαραγδένια σου βαθύσκωτη δροσιά
Λαφραίνει ὁ κόνος μας καὶ μιὰ γαληνεμένη,
Καθάρια ξέγνοιαση γεμίζει τὴν καρδιά.

Σιμά σου βάσανα καὶ θλίψεις καὶ φροντίδες,
Σὰν ἄστρα ὀλόφωτα στὸ διάβα τῆς Αὐγῆς,
Χλωμιάζουν σύντομα, κι ὀλόχρυσες ἐλπίδες
Γλυκοχαράζουνε στὰ πλάτεια τῆς ψυχῆς.

Κι Ἀλήθειαις πάναγνης δροσολουσιμένο ρέμμα
Διαβαίνει ὀλόχαρο τὴ μάγα σου ὁμορφιά,
Κι ἄχνὸ σὰ σκέλεθρο τὸ συντριμμένο ψέμμα
Μεριαρίζει ἀθέλητα στὴν ἄκαρπη ἔρημιά.

Ναί, εἶν' ἡ χάρι σου σταλμένη ἀπ' τὰ οὐράνια
Γλυκειά, παρήγορη, πανώρια, σπλαχνική.
Πλὴν ἄχ! στὴν ἔρημο τοῦ κόσμου τόσο σπάνια
Σὲ βρίσκουν ὄαση δροσάτη, θεϊκή !

ΚΡΗΤΗ

Τραντάζει ἡ Κρήτη σύγκορμη, βογκοῦν τὰ σωθικά της
Λυωμένη λάβα ἀφρομανᾶ, φουσκώνει, κοχλιακᾶ.
Τρανὸν ἠφαίστειο σπρώχνεται νανάψη στὴν καρδιάτης
Νὰ ρίχνη στάχτη σὰ βροχή καὶ φλόγα γιὰ δροσιά.

Εὐρώπη, σὺ ποὺ τὴ μορφή τῆς Θέμιδας ἐπῆρες,
Γιὰ τὸ συμφέρο ν' ἀδικᾶς τρισένδοξες καρδιές ;
Ἐλληνας εἶν' ὁ Κρητικὸς ! τοῦ τῶγραψαν οἱ Μοῖρες,
Καὶ τ' ἀνθρωπίσιο θέλημα τέτοιες δὲ σβνῆ γραφές.

Γιγάντια σὺ καὶ σκιάχτηκες τῆς νιᾶς Τουρκιάς τὸ ρέμα;
Καὶ γιὰ τὸ μισοφέγγαρο ἀρνιέσαι τὸ σταυρό ;
Ἡ βρίσκεις τὰ Κρητόπουλα ποὺ λίγο χύσαν αἷμα ;

Ὡ πές το! καὶ τ' ἀνδρειόνησο γιὰ νὰ τὸ λὲν Ἑλλάδα
Θ' ἀρχίση πάλ' ἀφοῦ τὸ θές, μὲ τὸν παλιὸ σκοπὸ
Τὴ βροντοκεραυνόφωνη πολεμο-πατινάδα !

1909

ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Λαιοπελέκτη, χαριτωμένη λύρα
Ποὺ χύνεις ἄδολο τραγούδι τρυφερό,

Σοῦ πρέπει ἀσύγκριτη βασιλική πορφύρα
Καὶ στέμμα δλόχρυσο, πανώριο, λαμπερό.

Τὴν ὀλοζώντανη πεντάγλυκη λαλιά σου
Ρωμιοὶ κι ἀλλόφυλοι θερμὰ τὴ συμπαθοῦν
Καὶ νιοὶ μουσόθρεφτοι τ' ἀγνὸ κελάρισμά σου
Μὲ δίψα λαίμαργη ν' ἀκοῦνε λαχταροῦν.

Ἡ ἀδασκάλευτη τρανή σου μελωδία
Χαϊδεύει ἀθέλητα, τερπνὰ τὴν ἀκοή
Ἦσαν τὸ Ζέφυρο πὺ ἀπλώνει μ' ἄρμονία
Στὰ τρυφερόκλαδα τὴν ἡμερη πνοή.

Οἱ μεγαλόχαροι λαόπλιστοὶ σου φλόγγοι
Πότε σὰ ξέμακρο τραγοῦδι σιγοσβυοῦν,
Καὶ πότε ἀνήμερα, σὰ ρημαγμένοι λόγγοι
Ἀπὸ τὸν ἄνεμο, βραχνὰ λυσομανοῦν.

Ἡ φύση τέντωσε τὶς χόρδες σου κι ἡ Μοῖρα
Ἡ ἀνυπότακτη δὲ σβύνει τὸ γραφτὺ !
Στολίδι σοῦ ὤρισε βασιλική πορφύρα
Καὶ στέμμα δλόχρυσο, πανώριο, ζηλευτό.
1895

Ο ΕΡΩΤΑΣ

Γεννιέται μέσα στὸ μυαλό,
Στὸ νοῦ μας μεγαλώνει,
Κι ἀπὸ κεῖ μέσα τὴν καρδιά
Μὲ σαῖτιές πληγώνει.

Ἦδησὸ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

ALFRED DE MUSSET

Η ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ ΜΟΥ (Μίμηση τοῦ Γκαῖτε)

Σειέττι ἀλαφρὰ ἡ κουρτίνα πέρα
στὸ παραθύρι ἀντικρινά μου
γιὰ ν' ἀνασάνη λίγο ἀέρα
λέω, θὰ προβῆ ἡ γειτόνισσά μου.

Τὸ τζάμι νά, σὲ λίγο ἀνοίγει,
ἴσως ζητᾷ νὰ ἰδῆ ἀπὸ μένα
— ἄχ ! κ' ἡ ψυχὴ μου πάει νὰ φύγῃ—
ἂν τὴν παραμονεύω ὀλοένα...

Ἄλλοι μου ! πλάνη ! Στὰ σωστά της
ἓνα μπακάλη αὐτὴ λατρεύει,
καὶ δὲν εἶν' ἄλλο παρὰ ὁ μπάτης
πὺ τὴν κουρτίνα ἀργοσαλεύει.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

Σ' ὅσους φίλους μᾶς γράφουνε νὰν
τοὺς στέλνουμε τὸ « Νουμᾶ », ἀναγκαζό-
μαστε νὰ πᾶρτηρήσουμε πὺς μᾶς εἶναι
ἀδύνατο νὰν τὸν στέλνουμε χωρὶς προ-
πλερωμῆ. Ὡς πρὸς αὐτὸ ἡ ἀπόφασή μας
εἶναι τελιωτικῆ.

Ἐπὶ τὴν ὑψ. προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Πλατεία Κάνιγγος)

(ΙΑΡΥΜΑ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ)

Ἀνωτέρα Ἐμπορικὴ Σχολή :

(Σκοπεῖ τὸν ἐπιστημονικὸν καταρτισμὸν Ἐμπόρων, Λογιστῶν
τραπεζ. ὑπαλλήλων κλπ.).

Χημικὴ-Βιομηχανικὴ Σχολή :

(Σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν Χημικῶν καὶ Χημικῶν βιομηχάνων),

Γεωργικὴ Σχολή :

(Σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν ἐπιστημόνων Γεωπόνων).

Μηχανουργικὴ Σχολή :

(Σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν ἐπιστημόνων Μηχανουργῶν διὰ τὸ
πολεμικὸν καὶ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν, διὰ τοὺς σιδηροδρόμους
διὰ τὰ μηχανουργεῖα καὶ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια).

Ἀρχιτεκτονικὴ Σχολή :

(Σκοπεῖ τὸν ἐπιστημονικὸν καταρτισμὸν Ἀρχιτεκτόνων).

Μεταλλευτικὴ καὶ Μεταλλουργικὴ Σχολή :

(Σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν ἐπιστημόνων Μεταλλευτῶν καὶ Με-
ταλλουργῶν).

Προπαιδευτικὸν σχολεῖον (πρακτικὸν γυμνάσιον :)

(Τοῦτο ἐπέχον θέσιν πρακτικοῦ γυμνασίου ἀποτελεῖται ἐκ δύο
τάξεων καὶ εἶνε προπαρασκευαστικὴ σχολή (école préparatoire)
σκοποῦσα τὴν κατάρτισιν τῶν μελλόντων νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰς
εἰδικὰς σχολὰς καὶ μὴ ἐχόντων τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα).

Δελτίον Μηνιαῖον τῶν προόδων τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν
εἰς 12500 ἀντίτυπα Συνοδρομὴ ἐτησίᾳ δρ. 3.

Χημεῖον ἐπιστημονικόν

καὶ Ἐργαστήρια πρακτικῶν ἐφαρμογῶν

Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου καὶ ἐξῆς.

Ἐναρξὶς μαθημάτων τὴν 15 Σεπτεμβρίου.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1912--1913

Πρόγραμμα παρέχεται δωρεάν.